پیوست شماره 3
قواعد مبدأ

بخش اول: مقررات عمومی

ماده 1: تعاریف

(الف) «سیف» به معنی ارزش کالای وارداتی است و شامل هزینه حمل و بیمه تا بندر یا محل ورود به کشور وارد کننده است؛

(ب) «مقام ذی‌صلاح» به مقامی اطلاق می‌شود که طبق قوانین هر یک از طرف‌ها، مسئول صدور گواهی مبدا یا مسئول تعیین نهادها یا ارکان گواهی کننده است. در مورد اندونزی، وزارت بازرگانی و در مورد ایران، اتاق بازرگانی این مسئولیت را بر عهده دارد؛

(پ) «قیمت درب کارخانه» به معنی قیمت پرداخت شده یا قابل پرداخت به تولیدکننده برای کالا در سرزمین هر طرف است که آخرین کار یا فرآوری در آنجا صورت گرفته است. این قیمت شامل ارزش همه مواد مورد استفاده، منهای مالیات‌های داخلی است که در صورتی که محصول به دست آمده صادر گردد، بازپرداخت شده و یا ممکن است بازپرداخت شود؛

(ت) «فوب» به معنای ارزش روی عرشه کشتی قابل پرداخت کالا توسط خریدار کالا به فروشنده کالا، صرف نظر از نوع حمل و نقل، بدون احتساب مالیات غیر مستقیم داخلی کاهش یافته، معافیت یا بازپرداخت هنگام صادرات کالا می‌باشد.

(ث) «کالا» هم به معنی مواد و هم به معنای محصولات است؛

(ج) «ماده» به معنی کالایی است که در تولید کالای دیگری به کار می‌رود؛

(چ) «مواد فاقد مبدأ داخلی استفاده شده در تولید» به معنی هر ماده‌ای است که کشور مبداء آن کشوری غیر از طرف‌ها باشد و هر ماده‌ای که مبدأ آن نامشخص است؛

(ح) «کالاهای دارای مبدأ داخلی» به معنای کالاهایی است که طبق مفاد قواعد مبدأ در پیوست این موافقت‌نامه، واجد شرایط دارای مبداء داخلی بودن است؛

(خ) «تولید» به معنی روشی برای به دست آوردن کالا از جمله ساخت در کارخانه، سوارکردن، فرآوری، کاشت، پرورش گیاهان، پرورش حیوانات، معدن‌کاری، استخراج، برداشت، ماهیگیری، تله گذاری، گرد آوری، جمع آوری، شکار و صید است؛ و

(د) «قلمرو» اطلاق می‌شود به

(1) برای اندونزی، به قلمروهای خشکی، دریای سرزمینی شامل بستر دریا و زیرزمین‌های آن، آب‌های مجمع الجزایر، آب‌های داخلی، فضای هوایی بر روی این سرزمین‌ها، دریا و آب‌ها و همچنین فلات قاره و منطقه اقتصادی انحصاری که طرف بر روی آن قرار دارد و بر اساس قوانین و مقررات تعریف شده خود و مطابق با قوانین بین المللی از جمله معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد در مورد حقوق دریاها، منعقد شده در 19 آذر 1361(10دسامبر 1982) در مونتگو بی، در آن‌ها دارای حاکمیت، حقوق حاکمیتی یا صلاحیت قضایی است؛

(2) برای ایران، به قلمروهای خشکی، دریای سرزمینی شامل بستر دریا و زیرزمین‌های آن، آب‌های مجمع الجزایر، آب‌های داخلی، فضای هوایی بر روی این سرزمین‌ها، دریا و آب‌ها و همچنین فلات قاره و منطقه اقتصادی انحصاری که طرف بر روی آن قرار دارد و بر اساس قوانین و مقررات تعریف شده خود و یا قوانین بین المللی قابل اجرا، در آن‌ها دارای حاکمیت، حقوق حاکمیتی یا صلاحیت قضایی است.

بخش دوم: محصولات دارای مبدأ داخلی

ماده 2: الزامات عمومی

محصولات مشمول این موافقت‌نامه مندرج در جدول امتیازات تعرفه‌ای که در پیوست یک آمده است و از طرف دیگر به قلمرو یک طرف وارد می‌شود، در صورتی شایسته برخورداری از رفتار ترجیحی خواهند بود که الزامات مربوط به مبداء را طبق هر یک از شروط زیر رعایت کنند:

(الف) محصولاتی که طبق تعریف مندرج در ماده 3 (محصولات تماماً تولید شده یا به دست آمده)، تماماً در طرف صادرکننده تولید شده یا به دست آمده باشند؛ یا

(ب) محصولات به دست آمده در یک طرف متشکل از موادی که به طور کامل در آنجا به دست نیامده است، مشروط بر این‌که محصولات مذکور به موجب ماده 4 (محصولات به اندازه کافی کار شده یا فرآوری شده) یا ماده 5 (قاعده مبداء تجمیعی) واجد شرایط باشند.

ماده 3: محصولات تماماً تولید شده یا به دست آمده

1. در چارچوب بند (الف) ماده 2 (الزامات عمومی)، موارد زیر به عنوان محصول تماماً تولید شده یا به دست آمده درطرف صادرکننده شناخته خواهد شد:

(الف) گیاهان و محصولات گیاهی که در آنجا برداشت، چیده یا جمع آوری شده اند؛

(ب) حیوانات زنده متولدشده ویا پرورش یافته در آنجا؛

(پ) محصولات به دست آمده از حیوانات زنده متولدشده و یا پرورش یافته در آنجا؛

(ت) محصولات به دست آمده از شکار، تله گذاری، ماهیگیری، پرورش آبزیان، گردآوری یا صید انجام شده در آنجا؛

(ث) مواد معدنی و مواد دیگری که در طبیعت وجود دارند، غیر از مواد مورد اشاره در بندهای (الف) تا (ت) فوق که از خاک، آب‌ها، بستر دریا یا زیر بستر دریای آنها استخراج یا برداشت می‌شوند؛

(ج) محصولات صید دریایی و سایر محصولات دریایی که توسط شناورهای آنها از دریای خارج از آب‌های سرزمینی طرف‌ها گرفته می‌شود، مشروط بر اینکه طرف حق بهره برداری از آن دریا را در خارج از آب‌های سرزمینی داشته باشد.

(چ) کالاهایی که در کشتی‌های کارخانه دار، منحصراً از محصولات موضوع بند (ج) فوق فرآوری و یا ساخته شده اند؛

(ح) اقلام مستعمل جمع‌آوری شده در یک طرف که فقط مناسب بازیافت مواد خام باشند؛

(خ) ضایعات و قراضه‌های حاصل از عملیات های تولید یا فرآوری یا مصرف در یک طرف که فقط برای دفع یا بازیافت مواد خام باشند؛ و

(د) کالاهایی که منحصراً از محصولات موضوع جزء‌های (الف) تا (خ) این ماده، تولید شده اند.

2. عبارات «شناورهای آنها» و «کشتی‌های کارخانه دار آنها» در جز های (ج) و (چ) بند (1) تنها در مورد شناورها و کشتی‌های کارخانه داری به کار خواهد رفت که:

(الف) در قلمرو یکی از طرف‌ها ثبت یا ضبط شده باشند؛ و

(ب) تحت پرچم قلمرو یک طرف حرکت کنند.

ماده 4: محصولات به اندازه کافی کار شده یا فرآوری شده

1. در مفهوم جز (ب) ماده 2 (الزامات عمومی)، اگر ارزش کل مواد، قسمت یا تولید فاقد مبدأ داخلی از 60 درصد قیمت درب کارخانه مشروط به اینکه فرآیند نهایی ساخت در قلمرو طرف صادر کننده انجام شود، تجاوز نکند، محصول با مبدأ داخلی تلقی می‌شود.
2. بند 1 با رعایت مفاد ماده 6 (عملیات یا فرآیندهای کمتر از حد قابل قبول) اعمال می‌شود.
3. باز لحاظ بند 1، فرمول محتوای غیر داخلی به شرح زیر محاسبه می‌شود:

$$\frac{\text{ارزش مواد با محتوای داخلی} - [\text{قیمت درب کارخانه}]}{\text{قیمت درب کارخانه}} \boldsymbol{x}\ \mathbf{100\%} \leq 60\%$$

4. ارزش مواد فاقد مبدأ داخلی عبارت خواهد بود از:
(الف) ارزش سیف در زمان واردات مواد؛ یا
(ب) اولین قیمت قابل تعیین پرداخت شده برای مواد با مبدأ نامشخص در قلمرو طرفی که کار یا فرآوری در آنجا انجام می‌شود.

ماده 5: قاعده مبداء تجمیعی

کالایی که با الزامات مبدأ ارائه شده در ماده 2 (الزامات عمومی) مطابقت داشته باشد و در طرف دیگری به عنوان یک ماده در تولید کالای دیگر استفاده شود، مبدأ کالای دیگر، آن طرفی تلقی می‌شود که کار یا فرآوری کالای تمام شده در آن انجام شده باشد.

ماده 6: عملیات یا فرآیندهای کمتر از حد قابل قبول

1. علی‌رغم هر یک از مقررات این پیوست، اگر عملیات‌های زیر منحصراً توسط خود یا به صورت ترکیبی در قلمرو آن طرف انجام شود، کالایی با مبدأ آن در قلمرو یک طرف تلقی نخواهد شد:
(الف) عملیاتی که به منظور حفظ محصولات در شرایط مطلوب هنگام حمل و انبارداری انجام می‌گیرد؛
(ب) تغییر بسته بندی، جداسازی و سرهم بندی محموله‌ها؛
(پ) شستشو، تمیز کردن، حذف گرد و غبار، اکسید، روغن، رنگ یا سایر پوشش‌ها؛
(ت) بریدن و ورقه ورقه کردن ساده؛

(ث) عملیات رنگ آمیزی و پرداخت؛
(ج) عملیات رنگ کردن شکر یا به شکل حبه‌های قند درآوردن؛
(چ) پوست کندن، هسته درآوردن یا مغز کردن؛
(ح) تیز کردن، آسیاب کردن یا برش ساده؛
(خ) غربال کردن، جداکردن، مرتب سازی، طبقه بندی، درجه بندی، تطبیق؛
(د) قرار دادن ساده در بطری‌ها، قوطی‌ها، دمابان‌ها، کیسه‌ها، جعبه‌ها، تثبیت روی کارت‌ها یا تخته‌ها و سایر عملیات ساده بسته‌بندی؛
(ذ) الصاق یا چاپ علائم، برچسب‌ها، آرم‌ها و سایر نشانه‌های شناسایی روی محصولات یا بسته بندی آن‌ها؛
(ر) مخلوط کردن ساده[1] محصولات، خواه از انواع مختلف باشد یا نباشد؛
(ز) سوارکردن ساده[2] قطعات اجناس برای تشکیل یک محصول کامل یا جداسازی محصولات به قطعات؛
(س) آزمایش یا واسنجی؛ یا
(ن) ذبح حیوانات [3].

2. در مواردی که مواد بسته بندی و ظروف برای خرده فروشی به عنوان یک کل با کالا در نظر گرفته می‌شود، ارزش مواد بسته بندی و ظروف باید در ارزیابی مبدأ آن لحاظ شود.
3. مواد بسته بندی و ظروف برای حمل زمینی، هوایی و دریایی نباید برای تعیین مبدا کالا در نظر گرفته شود.

ماده 7: لوازم جانبی، قطعات یدکی و ابزارآلات

1. به منظور تعیین مبدأء یک کالا، لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزار و دفترچه راهنما یا سایر اطلاعاتی که همراه کالا ارائه می‌شود، بخشی از آن کالا محسوب می‌شود و این‌که آیا تمام مواد فاقد مبدأ داخلی در تولید کالای دارای مبدأ داخلی که تغییرات قابل اعمال در طبقه بندی تعرفه ای را تجربه کرده اند، مورد استفاده قرار گرفته یا خیر، در تعیین مبدأ آن در نظر گرفته نمی‌شود، مشروط بر اینکه:

---

1 "مخلوط کردن ساده" به طور کلی فعالیتی را توصیف می کند که به مهارت، ماشین آلات، دستگاه یا تجهیزات خاصی نیاز ندارد که مخصوصاً برای انجام آن فعالیت تولید یا نصب شده باشد. با این حال، مخلوط کردن ساده شامل واکنش شیمیایی نمی شود. واکنش شیمیایی به معنای فرآیندی (شامل یک فرآیند بیوشیمیایی) است که با شکستن پیوندهای درون مولکولی و با تشکیل پیوندهای درون مولکولی جدید یا با تغییر آرایش فضایی اتم‌ها در یک مولکول، به یک مولکول با ساختار جدید منجر می‌شود.

2 "ساده" به طور کلی فعالیتی را توصیف می کند که نیازی به مهارت، ماشین آلات، دستگاه یا تجهیزات خاصی ندارد که مخصوصاً برای انجام فعالیت، تولید یا نصب شده باشد.

3 "ذبح" به معنای کشتن حیوانات و فرایندهای بعدی مانند بریدن، سرد کردن، انجماد، نمک زدن، خشک کردن یا دودی کردن به منظور نگهداری برای انبارکردن و حمل و نقل است.

(الف) برای لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزار و دفترچه راهنما یا سایر اطلاعاتی که همراه کالا ارائه می‌شوند، جدا از کالای مبدأ صورت‌حساب مجزا ارائه نشود؛ و

(ب) مقدار و ارزش لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزار و دفترچه راهنما یا سایر اطلاعاتی که همراه کالا ارائه می‌شود، برای آن کالا مرسوم باشد.

2. علی‌رغم بند 1، اگر کالایی برای الزامات واجد شرایط بودن از نظر ارزش محتوای آن بررسی شود؛ ارزش لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزار و دفترچه راهنما یا سایر اطلاعاتی که همراه کالا ارائه می‌شود، حسب مورد در محاسبه ارزش محتوا برای واجد شرایط بودن به‌عنوان مواد دارای مبدأ داخلی یا فاقد مبدأ داخلی در نظر گرفته می‌شود.

3. بند 1 و 2 در مواردی که لوازم جانبی، قطعات یدکی، ابزار و دفترچه راهنما یا سایر اطلاعات ارائه شده همراه با کالا صرفاً به منظور افزایش مصنوعی محتوای ارزش واجد شرایط آن کالا اضافه شده باشد، مشروط بر اینکه متعاقباً توسط طرف واردکننده ثابت شود که این موارد با کالای مذکور فروخته نمی‌شود، اعمال نمی‌گردد.

ماده 8: عناصر خنثی

به منظور تعیین مبدأ کالا، تعیین مبدأ کالاهای زیر که ممکن است در تولید آن استفاده شود و در کالا گنجانده نشود، ضروری نیست:

(الف) سوخت و انرژی؛

(ب) ابزارآلات، قالب‌ها و مانند آن؛

(پ) قطعات یدکی و مواد مورد استفاده در تعمیر و نگهداری تجهیزات و ساختمان‌ها؛

(ت) روان‌سازها، گریس‌ها، مواد مرکب و سایر مواد مورد استفاده در تولید یا مورد استفاده برای بهره برداری از تجهیزات و ساختمان‌ها؛

(ث) دستکش‌ها، عینک‌ها، کفش‌ها، پوشاک، تجهیزات ایمنی و ملزومات؛

(ج) تجهیزات، دستگاه‌ها و لوازم مورد استفاده برای آزمایش یا بازرسی کالا؛

(چ) محرک (کاتالیزور) و حلّال؛ و

(ح) هر کالای دیگری که در خود کالاها به کار نرفته است اما استفاده آنها در تولید کالاهای مزبور را می‌توان منطقاً بخشی از تولید آن کالاها تلقی کرد.

ماده 9: ممنوعیت

1. هر طرف می تواند طبق قوانین و مقررات خود واردات محصولات حاوی هر نهاده ای را که منشأ آن از غیر طرف است ممنوع کند یا به عنوان شرط صدور کالای آن طرف به قلمرو طرف دیگر، الزام کند که کالا به طور مستقیم یا غیرمستقیم بدون مصرف در قلمرو طرف دیگر به غیر طرف دوباره صادر نشود.
2. طرفی که ممنوعیت یا محدودیت مندرج در بند 1 را اتخاذ یا حفظ می‌کند، باید ظرف سه ماه قبل از اعمال آن، این محدودیت یا ممنوعیت یا الزام را از جمله قوانین و مقررات مربوط به طرف دیگر اعلام کند. این اطلاعیه باید نام غیر طرف، کشور یا سرزمین، پوشش کالا و مدت زمان محدودیت یا ممنوعیت یا الزام را مشخص کند. چنین محدودیتی فقط زمانی اعمال می‌شود که یک طرف شواهد کافی داشته باشد مبنی بر اینکه محصولات حاوی نهاده‌هایی هستند که از سرزمینی که محدودیت یا ممنوعیت یا موانع در آن وجود دارد و تا حدی که برای حفاظت از اهداف مشروع سیاست عمومی لازم است، وجود داشته باشد.

بخش سوم: الزامات سرزمینی

ماده 10: حمل مستقیم

موارد زیر به عنوان حمل مستقیم از طرف صادرکننده به طرف واردکننده تلقی می‌شوند:

(الف) محصولاتی که بدون گذر از سرزمین کشور غیر طرفی حمل شده‌اند؛

(ب) محصولاتی که حمل آنها شامل گذر از میان یک یا چند کشور غیر طرف با یا بدون انتقال از یک وسیله نقلیه به وسیله نقلیه دیگر (ترانس شیپمنت) یا نگهداری موقت در انبار می‌شود، مشروط به اینکه:

(1) انتخاب محل ورود کالای گذری بنا به دلایل جغرافیایی یا ملاحظات منحصراً مربوط به الزامات حمل و نقل، قابل توجیه باشد؛

(2) محصولات مورد نظر در آن کشورها وارد جریان تجارت یا مصرف نشده باشند؛

(3) محصولات مورد نظر در آن کشورها تحت هیچ عملیاتی به جز تخلیه و بارگیری مجدد یا هر عملیات ضروری برای حفظ کالا در وضعیت مطلوب قرار نگرفته باشند؛ و

(4) مدارکی که رعایت شروط مندرج در بندهای (2) و (3) فوق را تأیید نماید؛ مانند بارنامه یا یک سند حمل واحد که عبور کالا را از طرف صادرکننده و از طریق کشور محل گذر پوشش می‌دهد و هر سند مثبته دیگر.

ماده 11: نمایشگاه‌ها

1. محصولات دارای مبداء داخلی که برای شرکت در نمایشگاه به سرزمین طرف دیگر ارسال می‌گردد و طی نمایشگاه یا بعد از آن فروخته می‌شود، برای واردات از رفتار ترجیحی فراهم شده در این موافقتنامه برخوردار خواهد شد، مشروط به اینکه برای مقامات گمرک ثابت شود که:
(الف) صادرکننده، محصولات موردنظر را از یک طرف به طرف دیگر که نمایشگاه در آن برگزار می‌شود، حمل کرده و در آن جا به نمایش گذاشته است؛
(ب) محصولات موردنظر به وسیله صادرکننده به شخصی در سرزمین یک طرف فروخته یا به نحو دیگر واگذار شده است؛
(پ) محصولات در خلال برگزاری نمایشگاه یا بلافاصله پس از آن در همان کشوری که برای نمایش ارسال شده بودند، حمل گردیده است؛ و
(ت) محصولات موردنظر پس از زمان حمل به منظور نمایش، برای هدف دیگری به جز عرضه در نمایشگاه مورد استفاده قرار نگرفته است.
2. گواهی مبداء باید براساس مفاد عنوان 4(گواهی مبدأ) صادر یا تنظیم شده و به روش معمول به مقامات گمرکی کشور واردکننده تسلیم گردد. نام و نشانی نمایشگاه باید در گواهی قید گردد. در صورت لزوم ممکن است مستندات دیگری راجع به شرایطی که محصولات تحت آن به نمایش گذاشته شده اند، مطالبه شود.
3. بند (1) ناظر بر هرگونه نمایشگاه اعم از تجاری، صنعتی، کشاورزی یا هنرهای دستی و یا هر بازار مکاره یا نمایش‌های عمومی مشابه آن‌هاست که با اهداف خصوصی در فروشگاه‌ها یا محل‌های کسب و کار برای فروش محصولات خارجی سازماندهی نشوند و در طول نمایشگاه، محصولات تحت نظارت گمرک قرار دارند.

بخش چهارم: گواهی مبدأ

ماده 12: الزامات عمومی

به منظور اجرای قواعد مبدأ تحت موافقتنامه تجارت ترجیحی بین اندونزی و ایران، تشریفات عملی زیر در مورد صدور و تأیید گواهی مبدأ (فرم آی دی آی آر) مطابق مواد 13 (مقامات صادر کننده) تا 21 (مغایرت‌ها و اشتباهات شکلی) اعمال می‌شود.

ماده 13: مقامات صادرکننده

1. گواهی مبدأ توسط مقامات ذی صلاح مربوط که توسط دولت طرف صادرکننده تعیین شده اند صادر خواهد شد. اطلاعات مقامات ذی‌صلاح توسط هر یک از طرف‌ها به طرف دیگر اعلام خواهد شد.
2. مقام ذی‌صلاح باید نام، نشانی، نمونه امضا و نمونه‌هایی از مُهرهای رسمی مقام ذی‌صلاح صادرکننده مربوط خود را در اختیار طرف دیگر قرار دهد. هر گونه تغییرات بعدی باید سریعاً به طرف دیگر اطلاع داده شود.
3. هر گونه گواهی مبدأ صادر شده توسط شخصی که طبق بند 1 و 2 این ماده معرفی نشده باشد، توسط گمرک طرف واردکننده محترم شمرده نمی‌شود.

ماده 14: مدارک مثبته

به منظور تعیین وضعیت مبدأ یک محصول، هر مقام ذی‌صلاح حق دارد مدارک مثبته و یا سایر اطلاعات مرتبط را برای انجام هرگونه بررسی مناسب مطابق با قوانین، مقررات و رویه‌های اداری داخلی مربوط، درخواست کند.

ماده 15: تشریفات صدور گواهی مبدأ

1. سازنده، تولیدکننده یا صادرکننده کالا یا نماینده مجاز آن، طبق قوانین، مقررات و رویه‌های داخلی مربوط طرف صادرکننده، باید به صورت کتبی یا الکترونیکی از یک مقام ذی‌صلاح درخواست بررسی پیش از صادرات مبدأ کالای صادراتی را به عمل آورد.
2. نتیجه بررسی پیش از صادرات، مشروط به بررسی دوره ای یا هر زمان که مقتضی باشد، به عنوان مدرک پشتیبان در تأیید مبدأ محصولات مذکور جهت

صدور پس از آن پذیرفته خواهد شد. بررسی پیش از صادرات ممکن است در مورد محصولاتی که مبدأ آن‌ها به دلیل ماهیتشان به راحتی قابل تأیید است، اعمال نشود.

3. در زمان انجام تشریفات صادرات محصولات تحت رفتار ترجیحی، صادرکننده یا نماینده مجاز او باید درخواست کتبی یا الکترونیکی را برای گواهی مبدأ همراه با اسناد و مدارک مثبته مناسب که ثابت کند محصولات صادراتی واجد شرایط صدور گواهی مبدأ می‌باشد، ارائه کند.
4. مقامات ذی‌صلاحی که برای صدور گواهی مبدأ تعیین شده اند، باید در حد صلاحیت و توانایی خود، بررسی مناسبی را در مورد هر درخواست برای گواهی مبدا انجام دهند تا اطمینان حاصل شود که:

(الف) درخواست و گواهی مبدأ به طور مناسب تکمیل و توسط امضاکننده مجاز، امضا شده است.

(ب) مبدأ محصول مطابق با قوانین مبدأ موافقتنامه تجارت ترجیحی بین اندونزی و ایران است.

(پ) شرح، مقدار و وزن کالا، علائم و شماره زنجیره بسته‌ها، تعداد و انواع بسته‌ها با کالای صادراتی مطابقت دارد.

(ت) سایر اظهارات گواهی مبدأ با مدارک مثبته ارائه‌شده، مطابقت دارد.

(ث) اعلام اقلام متعدد در یک گواهی مبدأ مجاز است، مشروط بر این‌که هر قلم به طور جداگانه واجد شرایط خاص خود باشد.

5. گواهی مبدأ باید بر روی کاغذ اندازه ایزو آ4 مطابق با نمونه که در ضمیمه (گواهی مبدأ) این پیوست نشان داده شده است، باشد. گواهی مبدأ باید به زبان انگلیسی تهیه شود.
6. گواهی مبدأ باید دریک نسخه اصلی و دو رونوشت تهیه شود.
7. هر گواهی مبدأ باید دارای یک شماره مقام باشد که به طور جداگانه توسط هر مکان یا اداره صدور، ارائه می‌شود.
8. نسخه اصلی باید توسط صادرکننده به واردکننده برای تسلیم به گمرکات بندر محل واردات، ارسال شود. نسخه دوم توسط مقام صادرکننده در کشور صادرکننده نگهداری می‌شود و نسخه سوم نزد صادرکننده نگهداری می‌شود.
9. برای اجرای مفاد ضوابط مبدأ قواعد مبدأ، گواهی مبدأ صادر شده توسط طرف صادرکننده باید قوانین مربوط و درصد قابل اعمال را در ستون مربوط در فرم آی دی آی آر همانطور که در ضمیمه (گواهی مبدأ) این پیوست منعکس شده است، نشان دهد.
10. محل و تاریخ صدور گواهی مبدأ باید در خانه 12 گواهی قید شود.

11. گواهی مبدأ باید توسط مقامات ذی‌صلاح صادر و به محض این‌که صادرات واقعی انجام شده یا از انجام آن اطمینان حاصل شود، در اختیار صادرکننده قرار گیرد.

ماده 16: صدور گواهی مبدأ به صورت عطف به ماسبق

1. گواهی مبدأ باید توسط مقامات ذی‌صلاح طرف صادرکننده قبل یا در زمان صدور یا ظرف 3 روز پس از آن صادر شود؛ هرگاه محصولات صادراتی بتوانند براساس قواعد مبدأ دارای مبدأ آن طرف در نظر گرفته شوند.
2. در موارد استثنایی که به دلیل اشتباهات غیرارادی یا حذفیات یا دلایل معتبر دیگر، گواهی مبدأ قبل یا در زمان صدور یا به زودی پس از آن صادر نشده باشد، گواهی مبدأ ممکن است در شرایطی که بیش از 6 ماه از تاریخ حمل آن نگذشته باشد به صورت عطف به ماسبق صادر شود. در این مورد لازم است در خانه 13 فرم آی در آی آر، عبارت"صادره به صورت عطف به ما سبق" قید شود.

ماده 17: صدور المثنای گواهی مبدأ

1. در صورت سرقت، مفقود شدن یا از بین رفتن گواهی مبدأ، صادرکننده کالا می‌تواند از مقامات ذی صلاح صادرکننده گواهی مبدأ مزبور، درخواست صدور المثنی براساس مدارک صادراتی کالا که در اختیار آنها می‌باشد، نماید.
2. المثنایی که به این صورت صادر می‌شود باید با عبارت"رونوشت برابر اصل" تأیید گردد.
3. تأییدیه مورد اشاره در بند 2 باید در خانه شماره 12 گواهی مبدأ المثنی درج شود.
4. المثنی که باید تاریخ صدور نسخه اصلی گواهی مبدأ در آن درج شده باشد، از همان تاریخ معتبر خواهد بود.
5. المثنی باید حداکثر تا یک سال پس از تاریخ صدور گواهی مبدأ اصلی، صادر شود.

ماده 18: اعتبار گواهی مبدأ

1. گواهی مبدأ به مدت 12ماه از تاریخ صدور در کشور صادرکننده اعتبار خواهد داشت و باید ظرف همین مدت به مقامات گمرکی کشور واردکننده تسلیم شود.
2. 2.گواهی مبدأیی که پس از تاریخ نهایی مذکور برای تسلیم که در بند (1) مشخص شده است به مقامات گمرکی کشور واردکننده تسلیم می‌شود را در صورتی می‌توان

جهت اعمال رفتار ترجیحی پذیرفت که عدم ارائه آنها تا تاریخ نهایی مقرر، ناشی از اوضاع و احوال استثنایی خارج از حیطه اختیار صادرکننده کالا باشد.

3. در سایر مواردی که تسلیم گواهی مبدأ با تأخیر انجام می‌شود، در صورتی که محصولات موضوع گواهی مبدأ قبل از تاریخ نهایی مذکور تسلیم شده باشند، مقامات گمرکی کشور واردکننده می‌توانند گواهی مبدأ مزبور را بپذیرند.

ماده 19: تسلیم گواهی مبدأ

1. گواهی مبدأ باید طبق رویه‌های معمول در کشور واردکننده به مقامات گمرکی کشور مذکور تسلیم شود. مقامات مذکور ممکن است از واردکننده بخواهند که بیانیه ای با مدرک مذکور همراه نماید، مبنی بر اینکه محصولات موردنظر شرایط لازم را برای اجرای این موافقتنامه دارند.
2. هر طرف باید کلیه اطلاعات مربوط به روش و چارچوب زمانی ارائه گواهی مبدأ به طرف دیگر را حداکثر 30 روز پس از تاریخ لازم الاجرا شدن این موافقتنامه ارائه دهد.

ماده 20: حفظ گواهی مبدأ و اسناد مثبته

1. به منظور صدور گواهی مبدأ و فرآیند راستی آزمایی طبق ماده 18(اعتبار گواهی مبدأ) و ماده 25 (توسعه و پیاده‌سازی سامانه تأیید مبدأ الکترونیکی، تولید کننده و/یا صادرکننده متقاضی صدور گواهی مبدأ باید سوابق پشتیبان خود را برای درخواست، حداقل سه سال از تاریخ صدور گواهی مبدأ نگهداری کند.
2. واردکننده باید سوابق مربوط به واردات را به مدت حداقل سه سال از تاریخ صدور گواهی مبدأ نگهداری کند.
3. درخواست گواهی مبدأ و کلیه مدارک مربوط به این درخواست باید حداقل سه سال از تاریخ صدور نزد مقام صادر کننده نگهداری شود.
4. هر گونه اطلاعات مبادله شده بین طرف‌های ذی‌ربط، محرمانه تلقی و فقط برای تأیید اعتبار گواهی‌های مبدأ استفاده می‌شود.

ماده 21: مغایرت‌ها و اشتباهات شکلی

1. کشف مغایرت‌های جزئی بین مندرجات گواهی مبدأ و مندرجات اسنادی که جهت انجام تشریفات ورود کالا به اداره گمرک ارائه می‌شود، فی نفسه موجب سلب

اعتبار گواهی مبداء نخواهد شد، مشروط بر اینکه برای مقامات گمرکی کشور واردکننده به نحو مقتضی محرز شود که سند مزبور با محصولات ارائه شده مطابقت دارد.

2. اشتباهات شکلی آشکار از قبیل اشتباه در ماشین نویسی گواهی مبدأ موجب رد این سند نمی‌شود، مشروط بر اینکه این گونه اشتباهات به نحوی نباشد که نسبت به صحت مندرجات این سند ایجاد شبهه نماید.

ماده 22: صورتحساب طرف ثالث

1. طرف واردکننده ادعای رفتار ترجیحی را صرفاً به این دلیل که صورتحساب توسط صادرکننده کالا صادر نشده است رد نخواهد کرد، مشروط بر اینکه کالا دارای الزامات این پیوست باشد.
2. صادرکننده کالا باید عبارت "صورتحساب طرف ثالث" و اطلاعاتی مانند نام و کشور شرکت صادرکننده صورتحساب را در گواهی مبدأ قید کند.

بخش پنجم: ترتیبات مربوط به همکاری‌های اداری

ماده 23: تأیید مدارک مبدأ

1. طرف واردکننده می‌تواند از مقام صادرکننده طرف صادرکننده درخواست کند تا بررسی‌های بعدی روی گواهی مبدأ صادر شده، به صورت تصادفی یا در مواردی که طرف واردکننده درباره اصالت این اسناد یا صحت اطلاعات مربوط به مبدأ واقعی کالای مورد نظر یا قسمت‌های خاصی از آن تردید منطقی داشته باشد، به عمل آید. در صورت چنین درخواستی، مقام صادرکننده طرف صادرکننده باید با رعایت رویه‌های زیر در یک بازه زمانی شش ماهه از تاریخ مشخص شده صادرات، بررسی معطوف به گذشته صورت‌های هزینه تولیدکننده و/یا صادرکننده را براساس بهای تمام شده و قیمت‌های جاری انجام دهد:

(الف) درخواست طرف واردکننده برای بررسی معطوف به گذشته باید همراه با گواهی مبدأ مربوط باشد و دلایل و هر گونه اطلاعات اضافی که نشان می‌دهد ممکن است مشخصات مندرج در گواهی مبدأ مذکور نادرست باشد، مشخص می‌شود، مگر اینکه بررسی مذکور به صورت تصادفی درخواست شده باشد؛

(ب) مقام صادرکننده طرف صادرات کننده که درخواست بررسی معطوف به گذشته را دریافت کرده است، باید فوراً به درخواست واکنش نشان داده و ظرف دو (2) ماه پس از دریافت درخواست پاسخ دهد.

(پ) مقام گمرکی طرف واردکننده می‌تواند ارائه رفتار ترجیحی را در حالی که منتظر نتیجه راستی‌آزمایی است، تعلیق کند. با این حال، ترخیص کالا باید با رعایت هر گونه اقدامات اداری ضروری به واردکننده پیشنهاد شود، مشروط بر این‌که مشمول ممنوعیت یا محدودیت واردات نباشد و ظن تقلب وجود نداشته باشد؛ و

(ت) مرجع صادرکننده باید فوراً نتایج فرآیند راستی‌آزمایی را به طرف واردکننده ارسال کند که سپس تعیین خواهد کرد که آیا کالای موضوع بررسی حائز شرایط احراز مبدأ هست یا خیر. کل فرآیند بررسی معطوف به گذشته، از جمله فرآیند اطلاع رسانی به مرجع صادرکننده طرف صادرات کننده در مورد نتیجه تعیین مبدأ بودن یا نبودن کالا، باید ظرف شش (6) ماه تکمیل شود. در حالی که فرآیند بررسی معطوف به گذشته در حال انجام است، بند (پ) باید اعمال شود.

2. مقام گمرکی طرف واردکننده می‌تواند قبل از درخواست بررسی معطوف به گذشته طبق بند یک، اطلاعات یا اسناد مربوط به مبدأ کالای وارداتی را مطابق با قوانین و مقررات داخلی خود از واردکننده درخواست کند.

3. اگر طرف واردکننده از نتیجه بررسی معطوف به گذشته راضی نباشد، در شرایط استثنایی می‌تواند درخواست بازدیدهای راستی‌آزمایی از طرف صادرکننده به عمل آورد.

4. قبل از انجام یک بازدید تأییدکننده طبق بند یک:

(الف) یک طرف واردکننده باید یک اطلاعیه کتبی در مورد قصد خود برای انجام بازدید راستی آزمایی به طور همزمان به موارد زیر ارسال کند:

(1) تولید کننده و/یا صادرکننده ای که قرار است از محل آن بازدید شود؛

(2) مقام صادرکننده طرفی که قرار است بازدید راستی‌آزمایی در قلمرو آن انجام شود؛

(3) مقام گمرکی طرفی که قرار است بازدید راستی‌آزمایی در قلمرو آن انجام شود؛ و

(4) واردکننده کالای موضوع بازدید راستی‌آزمایی؛

(ب) اطلاعیه کتبی ذکر شده در بند (الف) باید تا حد امکان جامع و شامل موارد زیر باشد:

(1) نام گمرک صادر کننده اطلاعیه؛
(2) نام تولیدکننده ویا صادرکننده ای که باید از محل آن بازدید شود؛
(3) تاریخ پیشنهادی بازدید راستی‌آزمایی؛
(4) حیطه پیشنهادی برای بازدید راستی‌آزمایی، از جمله ارجاع به کالای موضوع راستی‌آزمایی؛ و
(5) تعیین و اسامی مقاماتی که بازدید راستی‌آزمایی را انجام می‌دهند.

(پ) طرف واردکننده باید رضایت کتبی تولید کننده و/یا صادرکننده ای را که باید از اماکن آنها بازدید شود، کسب کند.

(ت) اگر موافقت کتبی تولیدکننده و یا صادرکننده طی سی (30) روز از تاریخ دریافت اطلاعیه طبق بند (الف) اخذ نشود، طرف اطلاعیه دهنده، بر اساس بهترین اطلاعات موجود، می‌تواند رفتار ترجیحی را برای کالای مندرج در گواهی مبدأ مذکور که مشمول بازدید راستی آزمایی می‌شد، رد کند؛ و

(ث) مقام صادرکننده که اطلاعیه را دریافت می‌کند، می‌تواند بازدید راستی‌آزمایی پیشنهادی را به تعویق بیندازد و طرف واردکننده را از چنین قصدی ظرف پانزده (15) روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مطلع کند. علی‌رغم هر گونه تعویق، هر بازدید راستی آزمایی باید ظرف شصت (60) روز از تاریخ دریافت، یا مدت طولانی‌تری که طرف‌ها توافق کنند، انجام شود.

5. طرفی که بازدید راستی‌آزمایی را انجام می‌دهد، به تولیدکننده و/یا صادرکننده که کالای آن مشمول چنین راستی‌آزمایی است، و مرجع صادرکننده مربوطه تصمیم کتبی در مورد واجد شرایط بودن یا نبودن کالای موضوع این راستی‌آزمایی به عنوان کالای مبدأ ارائه خواهد کرد.
6. هر گونه رفتار ترجیحی تعلیق شده باید پس از تصمیم کتبی ذکر شده در بند 5 مبنی بر واجد شرایط بودن کالا به عنوان کالای مبدأ، اعاده شود.
7. تولیدکننده و یا صادرکننده باید سی (30) روز پس از تاریخ دریافت تصمیم کتبی، اجازه داشته باشد نظرات یا اطلاعات اضافی را در مورد واجد شرایط بودن کالا برای استفاده از تعرفه ترجیحی ارائه دهد. اگر باز هم مشخص شود که کالا فاقد شرایط احراز مبدأ است، تصمیم نهایی کتبی باید ظرف سی (30) روز از تاریخ دریافت نظرات/اطلاعات اضافی از تولیدکننده و/یا صادرکننده به مرجع صادرکننده ابلاغ شود.
8. فرآیند بازدید راستی‌آزمایی، شامل بازدید واقعی و تعیین احراز مبدأ بودن یا نبودن کالای موضوع این راستی‌آزمایی، باید براساس بند 3 انجام شود و نتایج آن حداکثر

ظرف مدت دوازده ماه از اولین روز فرآیند تأیید، به مرجع صادرکننده ابلاغ شود. در حالی که فرآیند تأیید در حال انجام است، بند 1 (پ) باید اعمال شود.

ماده 24: رد رفتار ترجیحی

1. مقام گمرکی طرف واردکننده می‌تواند رفتار ترجیحی را در موارد زیر رد کند:
(الف) کالا الزامات این پیوست را برآورده نمی‌کند.
(ب) گواهی مبدأ مطابق با ماده 15 (تشریفات صدور گواهی مبدا)، ماده 16 (گواهی مبدأ صادر شده به صورت عطف بماسبق)، ماده 17 (صدور گواهی مبدأ المثنی)، ماده 18 (اعتبار گواهی مبدا) و ماده 22 (صورتحساب شخص ثالث) مطابقت نداشته باشد.
(پ) واردکننده گواهی مبدأ را در مدت تعیین شده در قوانین و مقررات داخلی طرف واردکننده مطابق با ماده 19 (ارائه گواهی مبدا) به مقامات گمرکی طرف واردکننده ارائه نکند. یا
(ت) موارد دیگری که ممکن است طرف‌ها توافق کنند پیش می‌آید.
2. در طی مراحل راستی‌آزمایی، مقام گمرکی طرف واردکننده می‌تواند رفتار ترجیحی را در موارد زیر رد کند:
(الف) طرف صادرکننده در مدت موضوع جز (ب) بند 1 ماده 23 (تأیید مدارک مبدا) به درخواست پاسخ ندهد.
(ب) طرف صادرکننده درخواست بازدید راستی‌آزمایی مذکور در بند 3 ماده 23 (تأیید مدارک مبدا) را رد کند.
(پ) آن طرف در بازه زمانی مذکور در جز (د) بند 4 وجز (ه) بند 4 ماده 23 (تأیید مدارک مبدأ) به این ارتباط پاسخ ندهد. یا
(ت) اطلاعات ارائه شده به گمرک طرف واردکننده طبق ماده 23 (تأیید مدارک مبدا)، برای اثبات اینکه کالا واجد شرایط به عنوان کالای مبدأ طرف صادرکننده است کافی نباشد.
3. اگر گمرک طرف واردکننده ادعای رفتار ترجیحی را رد کند، باید فوراً اطلاعیه کتبی را که شامل دلایل رد می‌شود به مقامات صادرکننده ارائه دهد و رونوشت آن را در اختیار واردکننده قرار دهد.

ماده 25: حل و فصل اختلافات

در صورت بروز اختلاف بین مقامات گمرکی درخواست‌کننده راستی‌آزمایی و مقامات ذی‌صلاح مسئول انجام این راستی‌آزمایی در رابطه با رویه‌های راستی‌آزمایی ماده 22 (تأیید مدارک مبدأ) که قابل حل و فصل نیست، یا در مواردی که سؤالی در مورد تفسیر این ضمیمه مطرح می‌شود، موارد باید به کارگروه مشترک ارائه شود.

ماده 26: اقدام در برابر اعمال متقلبانه و مجازات‌ها

1. هنگامی که در مورد انجام اقدامات متقلبانه در ارتباط با گواهی مبدأ باشد، شک به وجود بیاید؛ مقامات دولتی ذی‌ربط باید در اقدام لازم توسط یک طرف علیه اشخاص درگیر، همکاری کنند.
2. هر یک از طرف‌ها برای اعمال متقلبانه مربوط به گواهی مبدأ، تحریم های قانونی وضع خواهد کرد.
3. اشخاصی که به منظور برخورداری از رفتار ترجیحی برای محصولات، سندی تهیه نمایند که حاوی اطلاعات نادرست باشد، طبق قوانینیا مقررات ملی کشور واردکننده مجازات خواهند شد.

ماده 27: توسعه و پیاده‌سازی سامانه تأیید مبدأ الکترونیکی

1. طرف‌ها برای اجرای یک سامانه تأیید مبدأ الکترونیکی تلاش خواهند کرد.
2. هدف سامانه تأیید مبدأ الکترونیکی، ایجاد یک پایگاه داده شبکه است که جزئیات تمام گواهی های مبدأ صادر شده توسط یک نهاد ذی‌صلاح را ثبت کرده و برای بررسی اعتبار و محتوای هر گواهی مبدأ صادر شده، در دسترس مقامات گمرکی طرف دیگر قرار می دهد.
3. کلیه الزامات و مشخصات برای بهره‌برداری از سامانه تأیید مبدأ الکترونیکی باید در سند الحاقی جداگانه‌ای بین طرف‌هاتنظیم شود.
4. برای چنین منظوری، طرف‌هایک گروه کاری ایجاد خواهند کرد که برای توسعه و اجرای سامانه تأیید مبدأ الکترونیکی تلاش خواهد کرد.

بخش ششم: مقررات نهایی

ماده 28: کارگروه فرعی امور گمرکی و تعیین مبدأ

یک کارگروه فرعی در امور گمرکی و تعیین مبدأ در کارگروه مشترک تشکیل خواهد شد تا در انجام وظایف آن و اطمینان از ادامه روند تبادل اطلاعات و مشاوره بین کارشناسان کمک کند. کارگروه فرعی مذکور متشکل از کارشناسان طرف‌های مسئول در امور گمرکی و تعیین مبدأ خواهد بود.

ماده 29: کالاهای در حال عبور و در انبار

کالاهایی که مطابق با مفاد بخش 2 (محصولات دارای مبدأ داخلی) هستند و در تاریخ اجرایی شدن این موافقت‌نامه یا در حال حمل و نقل هستند یا در انبارهای موقت نگه‌داری می‌شوند، می‌توانند مشروط بر ارائه گواهی مبدأ صادر شده به صورت عطف به ما سبق به مقامات گمرکی کشور واردکننده و هر گونه اسنادی که مدارک مثبته شرایط حمل را فراهم می‌دهد، به عنوان محصولات دارای مبدأ داخلی پذیرفته شوند.